

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt: SDI 27/14

Teza: Nie każdy pobyt w szpitalu usprawiedliwia nieobecność strony postępowania na rozprawie. Tylko świadectwo lekarskie wystawione przez uprawnionego lekarza stwierdzające wyraźnie i jednoznacznie niemożność stawienia się danej osoby na wezwanie sądu, czyni zadość wymogom z art. 117 par. 2 KPK w zakresie należytego usprawiedliwiania nieobecności z powodu hospitalizacji.

„ (...) usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby "wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu procesowego, wystawionego przez lekarza sądowego". Treść przywołanego przepisu nie daje podstaw do twierdzenia, że każdy pobyt w szpitalu usprawiedliwia absencję zobligowanego lub uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej. Taki skutek wywołać może jedynie dokument lekarski stwierdzający niemożność stawienia się danej osoby na wezwanie lub zawiadomienie właściwego organu procesowego. Stwierdzenie w tej kwestii musi być wyraźne i jednoznaczne. Kierując się zwykłym doświadczeniem życiowym, wolno zauważyć, że hospitalizacja, w szczególności ta krótkoterminowa, może być efektem nie tylko poważnego stanu zdrowia uczestnika procesu, ale i inicjatywy jego samego, deklarującego występowanie niepokojących go symptomów i domagającego się poddania go obserwacji w warunkach szpitalnych. Sumując: w świetle art. 117 § 2a k.p.k. zaświadczenie o hospitalizacji tylko wówczas usprawiedliwia nieobecność osoby wezwanej lub zawiadomionej przez właściwy organ procesowy, gdy zawiera sporządzone przez uprawnionego lekarza stwierdzenie o niemożności stawienia się tej osoby w celu wzięcia udziału w czynności procesowej.”